

۱۲

بازگشت پرتره چارلز دیکنز به موزه‌اش پس از ۱۳۳ سال

جایی برای پیرمردها
هست یا نیست؟!

۱۰

علیزاده: از فرزندان تان استفاده تبلیغاتی نکنید

۱۲

فرهنگ

دوشنبه ۳۱ تیر ۱۳۹۸ :: شماره ۵۳۳۷

یادداشت:
زینب مرتضایی فرد

ادبیات و هنر

یادش نکنی

بهبتر است که!

حالا رسانه‌ها هم می‌دانند که تهمینه میلانی، کارگردانی که عمری منتقد عملکرد مردان ایران در جامعه بود، خودش تاب نقد را ندارد و به احتمال خیلی زیاد نسبت به هر نقدی واکنش منفی نشان می‌دهد. احتمالاً شما هم این ماجرا را می‌دانید دیگر اتفاقاتی که در جریان برگزاری دو نمایشگاه نقاشی او رخ داد به‌علاوه واکنش‌های شخصی‌اش ماجراهایی داشت که می‌دانیم و می‌دانید... این بار ما سراغ میلانی نرفته‌ایم، بلکه اسماعیل امینی شاعر، طنزپرداز و مدرس دانشگاه رفته سراغ صفحه اینستاگرام این کارگردان و بخشی از مطالبی را که به اشتراک گذاشته بررسی کرده است. میلانی که به مناسبت تولد زنده‌یاد سیمین بهبهانی شاعر خواسته برای او سنگ تمام بگذارد، هفت نوشته مختلف را به اشتراک گذاشته و نام این شاعر را هم ذیل مطالب قید کرده است. تا این‌که امینی از راه رسیده و این هفت نوشته را بررسی کرده است. بعد هم خودش پستی گذاشته که چه نشسته‌اید! خانم کارگردان هفت نوشته از بهبهانی به اشتراک گذاشته که پنج‌تایش غیرواقعی است! بعد هم پرسیده چرا یک کارگردان سینما باید مواردی را در صفحه‌اش منتشر کند که نوشته‌های تقلبی بوده و در فضای مجازی دست به دست می‌چرخد؟ آیا نباید خانم میلانی با توجه بیشتری متن‌ها را انتخاب کند؟ هر چند احتمالاً خانم میلانی از خواندن مطلب ایشان و مابرمی‌آشوبند و بررسی می‌کنند تا ببینند می‌شود از هر دوی ما شکایت کنند یا نه، اما حرف امینی نکته بسیار مهمی است. بلایی که فضای مجازی می‌تواند با بی‌دقتی بر سر ما بیاورد یک طرف و بسلام دیگری که افراد شناخته‌شده می‌توانند با اشتراک هر مطلبی بر سرمان بیاورند، از یک طرف دیگر محاصره‌مان کرده‌اند. کوروش کبیر، علی شریعتی، حکیم عمر خیام و خیلی‌های دیگر قربانیان همین اوضاعند، اگر دستشان از دنیا کوتاه نبود می‌توانستند یک روز در میان خیلی‌ها را به دادگاه بکشانند که ای بابا! ما کی این حرف‌ها را زدیم؟! حالا سیمین بهبهانی هم در نبودش حرف‌هایی می‌زند که بیا و ببین. نه اصلاً نمی‌خواهد، نیایید و ببینید. غیرواقعی‌ها و انتساب‌های نادرست که دیدن و شنیدن ندارد. برویم و بروید به جایش سراغ کتاب. ما محتاج کتاب خواندنی‌م، محتاج داشتن منبع قوی برای هر ارجاع و حرف و استنادی هستیم.

محمداصادق علیزاده

ادبیات و هنر

توقیت زده عملیات ایرانی‌ها در خلیج فارس و کماندو پیاده کردن روی عرشه یک نفتکش غیرنظامی، بیشتر شبیه یک دزدی دریایی و آدم‌ربایی است. این را واکنش به فیلمی گفته که سپاه از عملیات توقیف نفتکش انگلیسی در تنگه هرمز منتشر کرده بود. جنگ روایت‌ها

بین ما و انگلیسی‌ها بالا گرفته است. راستش را بخواهید اجازه بدهید قبل از رفتن سراغ اصل ماجرا، ذوق‌زدگی خودمان را از این مساله ابراز کنیم که مسؤولان مربوطه در چنین مواردی به پیوست رسانه‌ای و فرهنگی ماجرا هم فکر می‌کنند که علاوه بر این‌که در اصل قضیه دست بالاتر را داریم، در جنگ روایت و رسانه‌ای هم دست بالاتر را داشته باشیم. خب حالا برویم سراغ اصل موضوع. بررسی‌های ما در جام‌چم نشان می‌دهد مسؤولان نظامی ما در پیاده‌سازی عملیات توقیف نفتکش انگلیسی دقیقاً به همان شکلی عمل کرده‌اند که انگلیسی‌ها در تنگه جیل الطارق عمل کرده و نفتکش ما را توقیف کردند. روی همین حساب هم بوده که طراحی عملیات توقیف نعل به نعل آن انجام گرفته و این از روی فیلمی که سپاه پاسداران منتشر کرده هم قابل درک است. این قابل درک بودن به شرطی است که شما تصویری که انگلیسی‌ها از توقیف نفتکش ایرانی منتشر کرده‌اند را دیده باشید. اگر ندیده‌اید هم مشکلی نیست. ما چند فریم از مهم‌ترین تصاویری که انگلیسی‌ها منتشر کرده‌اند را توی این صفحه گذاشته‌ایم و مقابل هر کدام هم فریم مشابه را از روی فیلمی که سپاه منتشر کرده پیدا کردیم. خب با این اوصاف به نظر می‌رسد تکلیف ادعایی که در توقیت

هلی‌پرن نیروهای روی نفتکش انگلیسی

تکاوران دریایی سپاه در تنگه هرمز

ادای احترام تکاوران ایرانی به دوربین

نفتکش انگلیسی استیسا انجیرو

هلی‌پرن انگلیسی‌ها روی نفتکش ایران

کماندوهای انگلیسی در جیل الطارق

کماندوهای انگلیسی در قالب دوربین

نفتکش ایرانی کریسا

جنگ روایت‌ها

تحریم پویانمایی

دیروز حال هوای تهران کمی بهتر بود و خورشید تیرماهی کمی، البته تاکید می‌کنیم فقط کمی به خودش استراحت داده بود، کمی آسوده‌تر به روزنامه آمدیم و از راه که رسیدیم مثل هر روز هلاک گرما نبودیم. راستش خودمان هم خسته شدیم اینقدر هر روز از زور آزمایی خورشید نالیدیم اما می‌دانیم که اغلب‌تان با ما همدرد هستید و می‌دانید از چه حرف می‌زنیم. این را هم بگویم که هر روز همین‌طور که از گرما می‌نالیم و کار می‌کنیم یک ایرانی‌گردی درون‌گرومی هم داریم، کلی نگران مردمان استان‌های گرم‌تر می‌شویم و آرزو می‌کنیم خورشید کمی مهربان‌تر بتابد.

البته دو سه روز است که در گروه مباحث دیگری هم داریم و سخت درگیر ماجرای خلیج فارس و نفتکش ایرانی و انگلیسی و ... هستیم. شما هم اگر محمداصادق علیزاده رئیس‌تان بود که حسابی از این امور سر رشته دارد و پیگیر همه اتفاقات منطقه، مثل ما حساس می‌شدید و خبری از دست‌تان در نمی‌رفت. علیزاده همین زمانی که بنده داشتم پشت‌صحنه را می‌نوشتم، مشغول نگارش روایتی مفصل بود از آنچه میان ایران و انگلستان رخ داده است. البته ماجرای نفتکش‌ها که از هفته پیش شروع شده اما حالا رسانه‌های هر طرف مشغول ارائه گزارش درباره اتفاقات پیش آمده هستند. علیزاده در همین صفحه ۹ روایت‌ها و رفتار دوگانه رسانه‌های انگلیسی را بررسی کرده است. بخوانید و ببینید ماجرا چیست.

در صفحه ۱۰ و ۱۱ امروز هم چه کرده است علی رستگار... این همکار ما که در صفحه سینما بارها مطالبش را دیده‌اید، از کاردرست‌ترین خبرنگارهای سینمایی جهان است! نه فیلم خوبی از دست می‌رود و نه هیچ چیز باعث می‌شود حواش از جریان‌های روز سینما در ایران پرت شود. او امروز در دو صفحه رفته سراغ پرونده مفصل و قطور کارگردان‌های دهه ۶۰ سینمای ایران. خیل عظیمی که بسیاری‌شان موفق نبوده‌اند و حالا که پیر شده‌اند باید بررسی کرد و دید در این چند دهه چه عملکردی در سینمای ایران داشته‌اند. رستگار این گزارش مفصل را به مناسبت شکست «کار کثیف» خسرو معصومی در گیشه و فیلمسازی دوباره ابراهیم حاتمی‌کیا نوشته است تا کارگردان‌های موفق و ناموفق این نسل را در کنار یکدیگر بررسی کند.

و اما در صفحه ۱۲ هم رفته‌ایم سراغ ماجرای یک پویانمایی پرمخاطب که حالا از جانب خیلی‌ها در جهان مورد تحریم واقع شده است. فکرش را بکنید بچه‌ها بنشینند و کارتون پرمخاطب «داستان اسباب‌بازی ۴» را ببینند، بعد با کودکی مواجه شوند که دو مادر دارد! اصلاً کدام پدر و مادری می‌تواند این را بپذیرد؟ خوشحالیم که این بار کار از کشورهای مسلمان و به‌ویژه ایران هم گذشته و همه در برابر چنین ماجرای واکنش نشان داده‌اند. این واکنش‌ها و اتفاقات مرتبطش را بررسی کرده‌ایم، بخوانید و ببینید نظراتان چیست.

